

እነሆ ደግፌ የያዝሁት ባሪያዬ፤ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ምርጤ፤ በእርሱ ላይ መንፈሴን አድርጌአለሁ። እርሱም ለአሕዛብ ፍርድን ያወጣል።

2 ፤ አይጮኸም ቃሉንም አያነሣም፤ ድምፁንም በሜዳ አያሰማም።

3 ፤ የተቀጠቀጠን ሽምቦቆ አይሰብርም፤ የሚጤስንም ክር አያጠፋም፤ በእውነት ፍርድን ያወጣል።

4 ፤ በምድርም ፍርድን እስኪያደርግ ድረስ ይበራል እንጂ አይጠፋም፤ አሕዛብም በስሙ ይታመናሉ።

5 ፤ ሰማያትን የፈጠረ የዘረጋቸውም፤ ምድርንና በውስጥ ያለውን ያጸና፤ በእርስዋ ላይ ለሚኖሩ ሕዝብ እስትንፋስን፤ ለሚሄዱባትም መንፈስን የሚሰጥ አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።

6 ፤

7 ፤ እኔ እግዚአብሔር በጽድቅ ጠርቼሃለሁ። እጅህንም እይዛለሁ እጠብቅህማለሁ። የዕውሩንም ዓይን ትከፍት ዘንድ የተጋዘውንም ከግዞት ቤት በጨለማም የተቀመጡትን ከወህኒ ቤት ታወጣ ዘንድ ለሕዝብ ቃል ኪዳን ለአሕዛብም ብርሃን አድርጌ እሰጥሃለሁ።

8 ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ስሜ ይህ ነው፤ ክብሬን ለሌላ፤ ምስጋናዬንም ለተቀረጹ ምስሎች አልሰጥም።

9 ፤ እነሆ፤ የቀድሞው ነገር ተፈጸመ፤ አዲስ ነገርንም እናገራለሁ፤ አስቀድሞም ሳይበቅል እርሱን አስታውቃችኋለሁ።

10 ፤ ወደ ባሕር የምትወርዱ በእርስዋም ውስጥ ያላችሁ ሁሉ፤ ደሴቶችና በእነርሱም ላይ የምትኖሩ ሆይ፤ ለእግዚአብሔር አዲስ መዝሙር፤ ከምድርም ዳርቻ ምስጋናውን ዘምሩ።

11 ፤ ምድረ በዳውና ከተሞቹ የቄዳርም ሰዎች የሚቀመጡባቸው መንደሮች ድምፃቸውን ያንሡ፤ በሌላ የሚኖሩ እልል ይበሉ፤ በተራሮችም ራስ ላይ ሆነው ይጨኹ።

12 ፤ ለእግዚአብሔር ክብርን ይስጡ፤ ምስጋናውንም በደሴቶች ይናገሩ።

13 ፤ እግዚአብሔር እንደ ኃያል ይወጣል እንደ ሰልፈኛም ቅንዓትን ያስነሣል፤ ይጮኻል ድምፁንም ያሰማል በጠላቶቹም ላይ ይበረታል።

14 ፤ ከድሮ ዘመን ጀምሮ ዝም ብያለሁ፤ ዝም ብዬም ታግኻለሁ፤ አሁን ምጥ እንደ ያዛት ሴት እጮኻለሁ፤ አጠፋለሁ በአንድነትም እጨርሳለሁ።

15 ፤ ተራሮችንና ኮረብቶችን አፈርሳለሁ፤ ቡቃያዎቻቸውንም ሁሉ አደርቃለሁ፤ ወንዞችንም ደሴቶች አደርጋለሁ፤ ኩሬዎችንም አደርቃለሁ።

16 ፤ ዕውሮችንም በማያውቋት መንገድ አመጣቸዋለሁ፤ በማያውቋትም ጎዳና እመራቸዋለሁ፤ በፊታቸውም ጨለማውን ብርሃን አደርጋለሁ፤ ጠማማውንም አቀናለሁ። ይህን አደርግላቸዋለሁ፤ አልተዋቸውምም።

17 ፤ በተቀረጹትም ምስሎች የሚታመኑ፤ ቀልጠው የተሠሩትንም ምስሎች። አምላኮቻችን ናችሁ የሚሉ ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ ፈጽመውም ያፍራሉ።

18 ፤ እናንተ ደንቆሮች፤ ስሙ፤ እናንተም ዕውሮች፤ ታዩ ዘንድ ተመልከቱ።

19 ፤ ከባሪያዬ በቀር ዕውር ማን ነው? እንደምልከው መልእክተኛዬስ በቀር ደንቆሮ የሆነ ማን ነው? እንደ ፍጹሙ ወይስ እንደ እግዚአብሔር ባሪያ ዕውር የሆነ ማን ነው?

20 ፤ ብዙ ነገርን ታያላችሁ ነገር ግን አትጠባበቁትም፤ ጆሮአችሁም ተከፍተዋል፤ ነገር ግን አትሰሙም።

21 ፤ እግዚአብሔር ስለ ጽድቁ ሕጉን ታላቅ ያደርግና ያከብር ዘንድ ወደደ።

22 ፤ ይህ ግን የተበዘበዘና የተዘረፈ ሕዝብ ነው፤ ሁላቸው በዋሻ ውስጥ ተጠምደዋል በግዞት ቤትም ተሸሽገዋል፤ ብዝበዛ ሆነዋል የሚያድንም የለም፤ ምርኮም ሆነዋል፤ ማንም። መልሱ አይልም።

23 ፤ ከመካከላችሁ ይህን የሚያደምጥ፤ ለሚመጣውም ጊዜ የሚያደምጥና የሚሰማ ማን ነው?

24 ፤ ያዕቆብን ለማረኩ እስራኤልንም ለበዘበዙ ሰዎች የሰጠ ማን ነው? እኛ የበደልነው፤ እነርሱም በመንገዱ ይሄዱ ዘንድ ያልወደዱት ለሕጉም ያልታዘዙለት እግዚአብሔር እርሱ አይደለምን?

25 ፤ ስለዚህ የቀላጣውን መዓትና የሰልፉን ጽናት አፈሰሰበት፤ በዙሪያም አነደደው እርሱ ግን አላወቀም፤ አቃጠለውም እርሱ ግን ልብ አላደረገም።